

KAYGILANMAYIN

Matta 6:27-34

Kurtarıcımız ve Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu, Babamız Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı bugün de tüm doluluğuyla üzerimizde olsun. Tanrımız, yüce merhameti ve bilgeliğiyle bizlere doğruluk yolunu öğretsin.

Tanrımız merhametli ve sevecendir. O bizi tanır, ihtiyaçlarımızı bilir ve yaşadığımız zorlukları görür.

Kardeşler, yaşamımız boyunca pek çok farklı dönemden geçtik, geçiyoruz ve geçeceğiz. Bazı zamanlar çok zorlandık. Bazı zamanlar ise sevinçli, huzurlu ve güzel günler yaşadık.

Geçmiş değiştiremiyoruz. Geleceğin bize ne getireceğini de bütünüyle bilmiyoruz. Önümüzde hangi fırsatların, hangi sevinçlerin veya hangi zorlukların olduğunu bugün göremiyoruz.

İnsan olarak belirsizlik karşısında kaygılanabiliyoruz. Ailemizin geleceğini, sağlığını, geçimimizi ve sevdiklerimizin güvenliğini düşünüyoruz. Bazen duyduğumuz haberler ve henüz gerçekleşmemiş ihtimaller de kaygılarımızı artırıyor.

Bir sorunla karşılaşmadan önce, zihnimizde o sorunu tekrar tekrar yaşayabiliyoruz. "Ya şöyle olursa? Ya bununla baş edemezsem? Ya ihtiyaçlarımızı karşılayamazsak?" diye düşünüyoruz.

Tanrı bütün bunları bilir. Yüreğimizde taşıdığımız yükler O'ndan gizli değildir.

Efendimiz Yeşua şöyle soruyor:

Matta 6:27

"Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?"

Bu soru bizi durup düşünmeye çağırır. Kaygılanmak, geleceği kontrol etmemizi sağlamaz. Aynı ihtimali zihnimizde defalarca düşünmek, onu çözmüş olduğumuz anlamına gelmez.

Burada sorumluluklarımızı yerine getirmekle kaygının içinde sıkışıp kalmak arasındaki farkı görmeliyiz. Çalışmak, plan yapmak, tedbir almak ve gerektiğinde yardım istemek değerlidir. Ancak her şeyin sonucunu tek başımıza güvence altına almaya çalışmak bize ağır bir yük getirir.

Yeşua bizi bu yükü göksel Babamızın önüne getirmeye çağırıyor.

Kaygı yaşamak, Tanrı tarafından daha az sevildiğimiz veya imanımızın olmadığı anlamına gelmez. Kaygılarımızla birlikte O'na gelebiliriz.

Bazen imanlı bir kişi şöyle düşünebilir: “Tanrı’ya güveniyorsam neden hâlâ kaygılanıyorum?”

Kardeşler, iman yolculuğumuzda duygularımız her zaman aynı kalmaz. Yorulabiliriz, korkabiliriz, zorlanabiliriz. Böyle zamanlarda kendimizi suçlamak yerine Tanrı’nın sözlerini yeniden hatırlamaya ve O’nun sevgisine dayanmayı öğrenmeye ihtiyacımız vardır.

Dua ederken güçlü görünmek zorunda değiliz. “Baba, korkuyorum. Geleceği göremiyorum. Bana yardım et; sana güvenmeyi öğret” diyebiliriz.

Bu da Tanrı’ya yönelen bir yüreğin duasıdır.

Efendimiz Yeşua sözlerine şöyle devam ediyor:

Matta 6:28-32

“Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, tüm görkemine rağmen Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı’nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey imanı kıt olanlar? Öyleyse, ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız tüm bunları gereksindiğinizi bilir.”

“Göksel Babanız tüm bunları gereksindiğinizi bilir.”

Bu söz üzerinde biraz duralım.

Tanrı yiyeceğe, giyeceğe ve barınmaya ihtiyacımız olduğunu biliyor. Ailemizin geçimini düşündüğümüzü de biliyor. Günlük ihtiyaçlarımız O’nun için önemsiz değildir.

Yeşua bu sözlerle bakışlarımızı Baba’nın ilgisine ve sevgisine yöneltiyor. Çiçekleri bile gözeten Tanrı’nın bizi unutmadığını hatırlatıyor.

Ancak bu sözleri, iman eden kişinin hiçbir zaman maddi sıkıntı yaşamayacağı şeklinde anlamamalıyız. İmanlı insanlar da yoksunluk yaşayabilir, hastalanabilir ve zor dönemlerden geçebilir. Bunlar Tanrı’nın onları terk ettiği anlamına gelmez.

Baba’nın sevgisine güvenmek, her şeyin istediğimiz zamanda ve istediğimiz biçimde gerçekleşmesini beklemekten daha derindir.

Tanrı’nın yardımının nasıl geleceğini her zaman önceden bilemeyiz. Bazen bir çalışma fırsatıyla, bazen bir kardeşimizin desteğiyle, bazen doğru bir kararla ve bazen de zor bir dönemi aşmamızı sağlayan güç ve dayanıklılıkla karşılaşırız.

Bu nedenle hem dua eder hem sorumluluklarımızı yerine getiririz. Birbirimizin ihtiyaçlarını da gözetiriz. Tanrı'nın sevgisini yalnız sözlerimizle değil, birbirimize gösterdiğimiz ilgiyle de paylaşıyoruz.

Efendimiz bize yaşamımızın yönünü gösteriyor:

Matta 6:33

“Siz önce O'nun egemenliğinin ve O'ndaki doğruluğun ardından gidin, o zaman size tüm bunlar da verilecektir.”

Tanrı'nın egemenliğinin ardından gitmek, günlük yaşamımızda O'nun sözlerine yer vermektir. Kararlarımızda O'nun doğruluğunu aramak; dürüstlüğü, sevgiyi, merhameti ve sadakati önemsemektir.

Geçimimizi sağlarken dürüst kalmak, zorlanırken sevgiyi korumak, geleceği düşünürken bugünkü sorumluluklarımızı yerine getirmek de bu yürüyüşün bir parçasıdır.

Tanrı'nın egemenliğini aramak, ihtiyaçlarımızı inkâr etmek değildir. İhtiyaçlarımızı bilen Baba'ya güvenerek yaşamaktır.

Bazen içimizdeki huzursuzluğu daha fazlasına sahip olarak gidermeye çalışırız. Daha çok para, daha büyük güvence, daha iyi koşullar isteriz. Bunların bazıları yaşamımızı kolaylaştırabilir. Fakat hiçbir maddi güvence geleceğin bütün belirsizliklerini ortadan kaldıramaz.

Yüreğimizin derin ihtiyacı, kendisini seven Tanrı'yla ilişkidir. Kim olduğumuzu, kime ait olduğumuzu ve umudumuzun nerede bulunduğunu hatırlamaya ihtiyacımız vardır.

Yeşua Mesih bize günlük ihtiyaçlarımızın ötesine uzanan bir umut verdi. O, bize yaşam vermek için geldi. Çarmıhta kendisini bizim için sundu ve ölümden dirildi.

Bizim umudumuz yaşayan Mesih'tedir. O'nda bağışlanmaya, Tanrı'yla barışmaya ve sonsuz yaşama sahibiz.

Yuhanna'nın aktardığı bir olayda, Yeşua'nın öğrencilerinden birçoğu O'ndan ayrılır. Bunun üzerine Yeşua Onikiler'e, “Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?” diye sorar.

Petrus'un yanıtı şöyledir:

Yuhanna 6:68-69

“Efendi, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın.”

“Biz kime gidelim?”

Petrus'un bu sözlerinde Mesih'e duyulan güveni görüyoruz. Öğrenciler her şeyi anlamış değildi. Önlerindeki bütün zorlukları da bilmiyorlardı. Ama sonsuz yaşamın sözlerinin kimde olduğunu biliyorlardı.

Biz de her sorunun yanıtını bugün bulamayabiliriz. Geleceğin bütün ayrıntılarını göremeyebiliriz. Yine de kime ait olduğumuzu biliyoruz.

Geleceğimizi bütünüyle göremesek de geleceğimizi emanet ettiğimiz Kurtarıcı'yı tanıyoruz.

Kaygılanmakla ömrümüzü uzatamıyoruz. Ama Mesih'in lütfuyla sonsuz yaşam umuduna sahibiz. Bu umut, bugünkü zorluklar içinde bize dayanacak sağlam bir temel verir.

Efendimiz bir başka yerde şöyle soruyor:

Matta 16:26

"İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan, kendi canına karşılık ne verebilir?"

Bu soru, yaşamımızda gerçekten değerli olanı düşünmemizi sağlar.

Maddi ihtiyaçlarımız önemlidir. Fakat yaşamımızın değeri sahip olduğumuz şeylerle ölçülmez. Tanrı'yla ilişkimiz, sevdiklerimize gösterdiğimiz sevgi, dürüstlüğümüz ve Mesih'teki umudumuz da yaşamımızın merkezinde yer almalıdır.

Gelecekteki bir ihtimal için kaygılanırken bugün bize verilen güzellikleri gözden kaçırabiliriz. Yanımızdaki insanı dinlemeyi, bir kardeşimize destek olmayı veya Tanrı'ya şükretmeyi unutabiliriz.

Efendimiz bizi bugünü imanla yaşamaya çağırıyor.

Matta 6:34'te Yeşua, yarının kaygısını bugüne taşımamayı öğretir. Her günün kendi yükü vardır. Bugün önümüzde olanı yapabilir, henüz karşılaşmadığımız şeyleri Baba'mıza emanet edebiliriz.

Bu, gelecek için hazırlık yapmayı bırakmak değildir. Hazırlığımızı yaptıktan sonra bütün ihtimalleri omuzlarımızda taşımamayı öğrenmektir.

Peki, kaygılarımız arttığında nasıl yürüeyebiliriz?

Önce kaygımızı Tanrı'ya açıkça söyleyebiliriz. Sonra kendimize şu soruyu sorabiliriz: "Bugün atabileceğim somut adım nedir?"

Belki bir görüşme yapmamız, bir hesabı düzenlememiz, dinlenmemiz veya güvendiğimiz birinden yardım istememiz gerekir. Gerektiğinde uzman desteğine başvurmak da imanımıza aykırı değildir. Birbirimizin yükünü taşımak, kardeşliğimizin bir parçasıdır.

Bütün yolu bugün görmek zorunda değiliz. Bugünkü adımı Tanrı'ya güvenerek atabiliriz.

Tanrı'nın iyiliğine güvenmek, yaşadığımız acıyı küçümsemek değildir. Bazı dönemler gerçekten ağırdır. Bazı sorularımız bir süre yanıtsız kalır. Yine de Mesih'in sevgisine dayanabilir ve O'nun önünde yüreğimizi açabiliriz.

Sonsuz yaşam umudumuz, bugün bize emanet edilen yaşamı da değerli kılar. Ailemizi sever, komşularımıza hizmet eder ve ihtiyaç içindeki insanları gözetiriz. Bütün bunları Tanrı'nın sevgisiyle yapmayı öğreniriz.

Kardeşlerim, kaygılar yeniden geldiğinde şu gerçeği hatırlayalım:

Göksel Babamız ihtiyaçlarımızı biliyor. Mesih'e aitiz. Geleceğimiz O'nun elindedir.

Cesaretimizi O'nun sevgisinden alalım. İman yolculuğumuza gayret ve sadakatle devam edelim. Bugünkü sorumluluklarımızı yerine getirelim, birbirimizin yükünü paylaşalım ve yarınlarımızı Baba'mıza emanet edelim.

Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in lütfu ve esenliği hepimizin üzerinde olsun.

Dua

Göksel Babamız, bizi tanıdığın, ihtiyaçlarımızı bildiğin ve bizi sevdiğin için sana teşekkür ederiz.

Bazen geleceği düşünürken korkuyor ve kaygılanıyoruz. Taşımakta zorlandığımız yükleri şimdi senin önüne getiriyoruz. Bize sözlerini hatırlat; sevgine güvenmeyi öğret.

Bugün yapmamız gerekeni görebilmemiz için bize bilgelik ver. Sorumluluklarımızı sadakatle yerine getirmemize, gerektiğinde yardım istememize ve birbirimizin yükünü taşımamıza yardım et.

Geçim sıkıntısı yaşayanlara, hastalıkla mücadele edenlere ve yüreği yorgun olanlara destek ol. Bizi de senin sevgini paylaşan, ihtiyaçları gören ve yardım elini uzatan insanlar olarak kullan.

Egemenliğini ve doğruluğunu yaşamımızda ilk sıraya koymayı bize öğret. Mesih'teki kimliğimizi ve sonsuz yaşam umudumuzu yüreğimizde diri tut.

Bugünümüzü ve yarınlarımızı sana emanet ediyoruz. Yeşua Mesih'in adıyla dua ediyoruz. Amin.